

Váradi Richárdné Izraelben

Ez a kép akkor készült, amikor felismertem magam és anyámat Izraelben egy fényképen. A fotón én vagyok az a fejkendő lány, mögöttem pedig, pont a kezemnél, az anyám látható. 1999-ben, amikor egy nagy műtét volt, azt mondtam, hogy ha életben maradok, kimegyek Izraelbe, turistamódon. Ezzel ajándékoztam meg magamat. Én a háború után nem voltam annyira nagyon híve kimenni Izraelbe, már úgy, hogy ott éljek. Egyetlenegyszer, 1948-ban volt az, hogy volt egy nagy alijázási hullám, amikor sokan vándoroltak ki Izraelbe, és akkor úgy volt, hogy kimegyek én is, meg az anyám is esetleg jönne velem. De amikor közölték, hogy ő már nem fér föl a hajóra, akkor azt mondtam, köszönöm, nem. Így hát 2001-ben mentem Izraelbe, IBUSZ-szal, de magamban, és az volt a célom, hogy eljussak a Jad Vasembe. Nagyon szép napjaim voltak akkor, és most is nagyon jó visszaemlékezni a különböző helyekre, különböző szépségekre. És amikor eljutottam a Jad Vasembe, és ott egy képen megtaláltam magamat, akkor azt mondtam, hogy na most már megnyugodhatok, mert nyoma van mindennek! Egy kicsit valahogy felszabadultam akkor. És ott bocsánatot kértem azoktól, akiket Auschwitzban otthagytam a gázkamrában. Nekem sokat adott az az út, olyan értelemben, hogy egy picikét elhomályosított Auschwitzból.